

K Toulcovu dvoru, bývalé zemědělské usedlosti dnes obklíčené paneláky, jsme s kamarádkou Věrkou dorazily s půlhodinovým zpožděním, neboť mi před nosem ujela tramvaj. Hned za branou se s námi pozdravil dramaturg FOLKomína Tomáš Pohl, který jen zářil. Aby ne, když se udělalo tak krásně i navzdory předpovědi počasí, která hrozila přeháňkami. Oproti loňskému Foukomínu vál jen mírný větřík a sluníčko příjemně hrálo do zad, když jsme se usazovaly co nejbliž pódium.

Vinou zpoždění jsem stihla až úplný závěr vystoupení **Jany Věnečkové** (letošní vítězka Folkového kvítku) a než jsem začala trochu vnímat co se kde děje, už se na scénu chystal **Kámen úrazu**

, parta, na kterou jsem se těšila od té doby, co jsem je slyšela na Notování. Páni moderátoři, z loňska osvědčená dvojice Miloš Keller a Lukáš Vořech Pokorný (rovněž redaktori FOLKtimu), usedli na lavici ke stolku, což byl dobrý nápad, protože takhle aspoň byli oba pěkně přehlední. Vořech začal o tom jak nevyšla předpověď a byl okřiknut - naštěstí počasí nezakřikl, vydrželo až do konce! Pánové pak vkusně překlentovali čas potřebný k nazvučení (stejně osvědčený Pája Jindrák), pohovořili o sponzorech, rozdali vylosovaným divákům cedéčka a vyzpovídali několik hostů vesměs známých z FOLKtimu a příbuzných aktivit. Najednou jako kdyby ožily internetové přezdívky a za nimi se objevili skuteční lidé: Džexna prodávala lístky a razítkovala zápěstí, Tomáš Pohl si z plna hrdla zpíval se Stráníky, Školník s foťákem lovil záběry u pódia, Houbák losoval z kontejnerku čísla vstupenek vyhrávající v tombole... V tom považuju pražský FOLKomín za výjimečný mezi festivaly, protože jeho pořadatelům vděčíme za to, že si každý den můžeme otevřít FOLKtime, nejnavštěvovanější server ve své kategorii, vždycky tam najdeme něco ke čtení a občas i námět k diskuzi, které jinde už skoro nepotkáte.

Ale zpátky na pódium, kde už začali hrát a zpívat "Kameni" - zněly písničky jako *Vrabčák*, *Opilý měsíc*

,
Noční vlak...

a já jsem z nich zase cítila ten elán, radost a energii, kterou jsem nasávala jak houba. Užila

jsem si je. Baví mě na poslech i na pohled, což se ne každé kapele daří.

Následoval **Jarda Matěj Matějů**, který nerad zpívá sám a tak si přivezl **Stráníky** (se psem! ale služební měli asi vstup povolen). Mohl mít radost z toho, že si s nimi zpíval i leckdo další v hledišti, nejen už zmíněný Tomáš Pohl. Příjemně sladěný trojhlas, písničky, které pohladí a potěší, třeba moje oblíbená *Konvička* z Nezmařího repertoáru.

Vořech uváděl další dvojici a Věrka mi šeptala, že je zná z Karlova mostu: "*Bývají tam i v zimě, mají takovou velkou troubu...*"

" Moravsko-slovenské duo

Ptaszek a Beňa

, oba ve stylových modráčích, předvedlo svou šou (včetně lehce akrobatické vložky) a méně znalí posluchači se dohadovali, jestli ty zvuky jsou fakt slova a jestli mají nějaký význam. Podle Jany Šteflíčkové, která se s B+P v létě potkala, je v tomhle Matěj Ptaszek velmi poctivý ptáček, který každý (běžně srozumitelný) anglický text slovo po slovu pečlivě převede do stylizovaného jazyka napodobujících zvuky, linoucí se ze starých desek. Docela zábavná vložka. Ano, svým způsobem hudební klauni, ale řekla bych profíci a turistům na mostě se určitě líbí, i když jim pod nohama teče Vltava a ne Mississippi.

Jarabáci, to zas byli úplně jiní opeřenci. Dva krajní pánové mi svými nástroji (na basu to bylo malé - že by violoncella?) připomněli výchovné koncerty a muzikanty ve fracích. Slyšela jsem názor jednoho diváka, že by si jejich písničky líp vychutnal v komornějším klubovém prostředí a taky si myslím, že na to kápl.

Když se začala drátovat další parta, bylo úplně cítit, jak je hlediště natěšené. "*Proč by měl program gradovat jedním vrcholem? My máme nejmíň dva!*"

" zaznělo od moderátorského stolku. Obdivem k Pavlíně Jíšové se netají Tomáš Pohl (pozval ji už potřetí) ani mnozí další - a ona se do Toulcáku taky těšila. Ten den už měla jedno vystoupení za

FOLKomín 2010 - když nicky dostanou tvář

Napsal uživatel Slávka-vy-
Pondělí, 20 Zář 2010 09:05

